

Elfojt a magzatvíz...

Nem vagyok már többé lovag,
nincs páncél mely megvédene
a világ vérebeitől!

Magam vagyok szemben, az alkonnyal.

Egy utolsó pillantás,
a szivárványok földjére.

Hallom a tépőfogak csattogását,
belül a végtelenség szakad meg
aztán az éjszaka takar el...